

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล แบบแผน การเลี้ยงดู และการรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้ สารเสพติด ของนักเรียนประถมศึกษาในเขตเมือง จังหวัดชลบุรี มีลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล แบบแผนการเลี้ยงดู การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สาร เสพติด และพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดของนักเรียนประถมศึกษา

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล แบบแผนการเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครอง การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด ของนักเรียนประถมศึกษา

ตอนที่ 3 การศึกษาตัวแปรพยากรณ์พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด

ตอนที่ 1 การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล แบบแผนการเลี้ยงดู การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้ สารเสพติด และพฤติกรรมปฏิเสธการใช้ สารเสพติดของนักเรียนประถมศึกษา

ผู้วิจัยจะเสนอรายละเอียดของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล แบบแผนการเลี้ยงดู การรับรู้ภาวะ สุขภาพจากการใช้สารเสพติด และพฤติกรรมปฏิเสธการใช้ สารเสพติดของนักเรียนประถม ศึกษ โดยการใช้ตารางแจกแจงความถี่ และร้อยละดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างประชากรนักเรียน จำแนกตามอายุ เพศ ลักษณะครอบครัว ลักษณะกลุ่มเพื่อน และความสัมพันธ์กับครู

ตัวแปร	จำนวน (คน) n = 192	ร้อยละ
อายุ		
9 ปี	4	2.1
10 ปี	31	16.1
11 ปี	57	29.7
12 ปี	100	52.1
เพศ		
ชาย	142	74.0
หญิง	50	26.0
ลักษณะครอบครัว		
เดี่ยว	142	74.0
ขยาย	50	26.0
ลักษณะกลุ่มเพื่อน		
ไม่มีกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด	161	83.9
มีกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด	31	16.1
ความสัมพันธ์กับครู		
ไม่เคยปรึกษาครูเลย	67	34.9
ปรึกษาครูเมื่อมีปัญหา	125	65.1

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ ส่วนใหญ่อายุ 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.1 รองลงมาอายุ 11 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.7 อายุ 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.1 อายุ 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.1 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 74 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 26 ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 74 ครอบครัวขยายคิดเป็นร้อยละ 26 ลักษณะกลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่ไม่มีเพื่อนใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 83.9 มีเพื่อนใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 16.1 ด้านความสัมพันธ์กับครู ส่วนใหญ่ปรึกษาครูเมื่อมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 65.1 ไม่ปรึกษาครูเลย คิดเป็นร้อยละ 34.9

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างประชากรผู้ปกครอง จำแนกตามรายได้ การศึกษา การใช้สารเสพติดของบุคคลในครอบครัว

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
n= 192		
การศึกษาของผู้ปกครอง		
ระดับประถมศึกษา	119	63.0
ระดับมัธยม	53	28.0
ระดับอุดมศึกษา	17	9
รายได้ของครอบครัว		
ระดับสูง	47	24.5
รายได้ระดับปานกลาง	133	69.3
รายได้ระดับต่ำ	12	6.3
บุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติด		
บุคคลในครอบครัวไม่ใช้สารเสพติด	62	33.2
บุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติด	125	66.8

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นผู้ปกครองของนักเรียนประถมศึกษาในการศึกษาคั้งนี้ มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 63 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28 ระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 9 รายได้ของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 69.3 รองลงมาคือรายได้ระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 24.5 และรายได้ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 6.3 ด้านบุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติด ส่วนใหญ่มีบุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 66.8 บุคคลในครอบครัวไม่ใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 33.2

ตารางที่ 3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติดรายด้าน และโดยรวม และคะแนนรวมพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด

ตัวแปร	X	S.D.
การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด	46.99	6.00
การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดผลเสีย ต่อภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด	12.04	1.99
การรับรู้ถึงความรุนแรงต่อภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด	12.76	1.87
การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด	9.80	1.68
การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด	13.31	1.79
พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด	77.2	6.98

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่ามีค่าเฉลี่ยของการรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติดโดยรวมเท่ากับ 46.99 และค่าเฉลี่ยของคะแนนรวม พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเท่ากับ 77.2

ตอนที่2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล แบบแผนการเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครอง การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดของเด็ก วัยเรียนกลุ่มเสี่ยง

ผู้วิจัยจะเสนอรายละเอียดของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล แบบแผนการเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครอง การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดของเด็ก วัยเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยแยกเป็นรายคู่ดังตารางที่ 4-13

ตารางที่4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามเพศ

(N = 192, missing value = 19)

เพศ	พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด		รวม
	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	
ชาย	14 (8.1%)	114 (65.9%)	128 (74.0%)
หญิง	- (0%)	45 (26.0%)	45 (26.0%)
รวม	14 (8.1%)	159 (91.9%)	173 (100.0%)

C = .173

$\chi^2 = 5.355$

p-value = .021

จากตารางที่4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.9 และมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 8.1 เพศหญิงส่วนใหญ่มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 26.0 และไม่พบว่าเพศหญิงมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม พบว่าเพศมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (C= .173) ซึ่งตอบสนองมติฐานข้อที่ 2 เป็นบางส่วน

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามอายุ

(N = 192, missing value = 19)

อายุ	พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด		รวม
	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	
วัยเรียนตอนกลาง (9-10 ปี)	- (0%)	32 (18.5%)	32 (18.5%)
วัยเรียนตอนปลาย (11-12ปี)	14 (18.1%)	127 (73.4%)	141 (81.5%)
รวม	14 (8.1%)	159 (91.9%)	173 (100.0%)

C = .140

$\chi^2 = 3.457$

p-value = .050

จากตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามอายุ พบว่าเด็กวัยเรียนตอนกลางมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 18.5 ไม่พบเด็กวัยเรียนตอนกลางมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม เด็กวัยเรียนตอนปลาย มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดดี คิดเป็นร้อยละ 73.4 และมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 18.1 และพบว่าอายุมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (C = .140) ซึ่งตอบสนองมติฐานข้อที่ 2 เป็นบางส่วน

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามลักษณะครอบครัว

(N = 192, missing value = 19)

ลักษณะครอบครัว	พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด		รวม
	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	
เดี่ยว	10 (5.8%)	115 (66.5%)	125 (72.3%)
ขยาย	4 (2.3%)	44 (25.4%)	48 (27.7%)
รวม	14 (8.1%)	159 (91.9%)	173 100.0%

C = .005

$\chi^2 = .005$

p-value = .943

จากตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามขนาดครอบครัว พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวเดี่ยวมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 66.5 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 5.8 เด็กที่มาจากครอบครัวขยายส่วนใหญ่มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 25.4 พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 2.3 และพบว่าลักษณะครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามลักษณะกลุ่มเพื่อน

(N = 192, missing value = 19)

ลักษณะกลุ่มเพื่อน	พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด		รวม
	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	
มีกลุ่มเพื่อนที่ไม่ใช้สารเสพติด	11 (6.4%)	134 (77.5%)	145 (83.8%)
มีกลุ่มเพื่อนใช้สารเสพติด	3 (1.7%)	25 (14.5%)	28 (16.2%)
รวม	14 (8.1%)	159 (91.9%)	173 (100.0%)

C = .042

$\chi^2 = .309$

p-value = .578

จากตารางที่ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามลักษณะกลุ่มเพื่อน พบว่าเด็กที่มีกลุ่มเพื่อนที่ไม่ใช้สารเสพติดส่วนใหญ่มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 77.5 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 6.4 เด็กที่มีกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติดส่วนใหญ่มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 14.5 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 1.7 และพบว่าลักษณะกลุ่มเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามความสัมพันธ์กับครู

(N = 192, missing value = 19)

ความสัมพันธ์ กับครู	พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด		รวม
	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	
ไม่ปรึกษาครู	5 (2.9%)	55 (31.8%)	60 (34.7%)
ปรึกษาครู	9 (5.2%)	104 (60.1%)	110 (65.3%)
รวม	14 (8.1%)	159 (91.9%)	173 (100.0%)

C = .006

$\chi^2 = .007$

p-value = .933

จากตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามความสัมพันธ์กับครู พบว่าเด็กที่ไม่ปรึกษาครูมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดดี คิดเป็นร้อยละ 31.8 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 2.9 เด็กที่ปรึกษาครูมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดดี คิดเป็นร้อยละ 60.1 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 5.2 และพบว่าความสัมพันธ์กับครูไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

(N = 192, missing value = 21)

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด		รวม
	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	
ประถมศึกษา	10 (5.8%)	100 (58.5%)	110 (64.3%)
มัธยมศึกษา	3 (1.8%)	43 (25.1%)	46 (26.9%)
อุดมศึกษา	1 (0.6%)	14 (8.2%)	15 (8.8%)
รวม	14 (8.2%)	157 (91.8%)	171 (100.0%)

C = .044

$\chi^2 = .335$

p-value = .846

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่าเด็กที่มีผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 58.5 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 5.8 และเด็กที่มีผู้ปกครองมีระดับมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 25.1 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 1.8 เด็กที่มีผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาระดับอุดมศึกษา ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 8.2 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 0.6 และพบว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด

ตารางที่10 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

(N = 192, missing value = 19)

รายได้	พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด		รวม
	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	
ระดับสูง	2 (1.2%)	40 (23.1%)	42 (24.3%)
ระดับปานกลาง	10 (5.8%)	111 (4.2%)	121 (69.9%)
ระดับต่ำ	2 (1.2%)	8 (4.6%)	10 (5.8%)
รวม	14 (8.1%)	159 (91.9%)	173 (100.0%)

C = .180

$\chi^2 = 5.796$

p-value = .055

ตารางที่10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามระดับรายได้ของผู้ปกครอง พบว่าเด็กที่มีผู้ปกครองที่มีรายได้ระดับสูง มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 23.1 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 1.2 เด็กที่มีผู้ปกครองที่มีรายได้ระดับปานกลาง มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดดี คิดเป็นร้อยละ 4.2 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 5.8 เด็กที่มีผู้ปกครองที่มีรายได้ระดับต่ำ มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดดี คิดเป็นร้อยละ 4.6 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 1.2 และพบว่าระดับรายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามการใช้สารเสพติดของบุคคลในครอบครัว

(N = 192, missing value = 19)

บุคคลในครอบครัว ใช้สารเสพติด	พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด		รวม
	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	
ไม่มี	6 (3.6%)	51 (30.4%)	57 (33.9%)
มี	8 (4.8%)	103 (61.3%)	111 (66.1%)
รวม	14 (8.3%)	154 (91.7%)	168 (100.0%)

C = .057

$\chi^2 = .543$

p-value = .461

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามการใช้สารเสพติดของบุคคลในครอบครัว พบว่าเด็กที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติดมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดระดับเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 30.4 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 3.6 เด็กที่มีบุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติดมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.3 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 4.8 และพบว่าการใช้สารเสพติดของบุคคลในครอบครัวกับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามแบบแผนการเลี้ยงดู

(N = 192, missing value = 19)

แบบแผนการเลี้ยงดู	พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด		รวม
	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	
แบบประชาธิปไตย	5 (2.9%)	104 (60.1%)	109 (63.0%)
แบบเผด็จการ	6 (3.5%)	43 (24.9%)	49 (28.3%)
แบบปล่อยปละละเลย และทารุณกรรม	3 (1.7%)	12 (6.9%)	15 (8.7%)
รวม	14 (8.1%)	159 (91.1%)	173 (100.0%)

C = .180

$\chi^2 = 5.796$

p-value = .055

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด จำแนกตามแบบแผนการเลี้ยงดูของผู้ปกครอง พบว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 60.1 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 2.9 เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเผด็จการมีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดดี คิดเป็นร้อยละ 24.9 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 3.5 เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดดี คิดเป็นร้อยละ 6.9 มีพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 1.7 และพบว่าแบบแผนการเลี้ยงดูไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด กับการรับรู้ภาวะสุขภาพรายด้าน และโดยรวม

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
การรับรู้ภาวะสุขภาพโดยรวม	.404*
การรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดผลเสียต่อภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด	.200*
การรับรู้ถึงความรุนแรงต่อภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด	.287*
การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด	.346*
การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด	.369*

* p= .05

จากตารางที่ 13 พบว่าการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดผลเสียต่อภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับต่ำ กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การรับรู้ถึงความรุนแรงต่อภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับต่ำ กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับปานกลาง กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับปานกลาง กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการรับรู้ภาวะสุขภาพโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับปานกลาง กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตอบสมมติฐานข้อที่ 3

ตอนที่ 3 การศึกษาตัวแปรพยากรณ์พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด

ผู้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล แบบแผนการเลี้ยงดู และการรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล แบบแผนการเลี้ยงดู และการรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด แสดงในรูปเมตริกสหสัมพันธ์ (Correlation Matrix)

	อายุ	เพื่อนไม่ใช้สารเสพติด	เพื่อนใช้สารเสพติด	รายได้ ระดับสูง	รายได้ระดับปานกลาง	รายได้ ระดับต่ำ	การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
อายุ	-	.096	-.096	-.042	.080	-.076	.051
เพื่อนไม่ใช้สารเสพติด		-	-1.000	-.129*	.092	-.054	-.067
เพื่อนใช้สารเสพติด			-	.129*	-.092	-.054	.067
รายได้ระดับสูง				-	-.851*	-.152*	.071
รายได้ระดับปานกลาง					-	-.389*	.039
รายได้ระดับต่ำ						-	-.198*
การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย							-
การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ							
การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และทารุณกรรม							
การศึกษาระดับต่ำกว่าและประถมศึกษา							
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา							
การศึกษาระดับ							
อนุปริญญา							
การศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า							
การรับรู้ภาวะสุขภาพ							
เพศชาย							
เพศหญิง							
ครอบครัวขยาย							
ครอบครัวเดี่ยว							
ไม่ปรึกษาครู							
ปรึกษาครู							
บุคคลในครอบครัวไม่ใช้สารเสพติด							
บุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติด							
พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด							

ตารางที่ 14 (ต่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล แบบแผนการเลี้ยงดู และการรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด แสดงในรูปเมตริกสหสัมพันธ์ (Correlation Matric)

	การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ	การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและทารุณกรรม	การศึกษาในระดับต่ำกว่าและประถมศึกษา	การศึกษาระดับมัธยม	การศึกษาในระดับอนุปริญญา	การศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า	การรับรู้ภาวะสุขภาพ
อายุ	-.044	-.017	.043	.005	-.043	-.072	.002
เพื่อนไม่ใช้สารเสพติด	.078	-.008	.004	.040	-.143*	.079	.053
เพื่อนใช้สารเสพติด	-.078	.008	-.004	-.040	.143*	-.079	-.053
รายได้ระดับสูง	.021	-.148*	-.123*	-.028	.172*	.177*	.087
รายได้ระดับปานกลาง	-.059	.027	.054	.062	-.125*	-.139*	-.073
รายได้ระดับต่ำ	.075	.209*	.114	-.068	-.067	-.048	-.014
การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	-.082*	-.415*	-.199*	.126*	.200*	-.043	.215*
การเลี้ยงดูแบบเผด็จการ	-	-.209*	.096	-.053	-.160*	.086	-.175*
การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และทารุณกรรม		-	.179*	-.125*	-.083	-.060	-.086
การศึกษาระดับต่ำกว่าและประถมศึกษา			-	-.810*	-.326*	-.237*	-.104
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา				-	-.158*	-.115	.099
การศึกษาระดับอนุปริญญา					-	-.046	0.19
การศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า						-	.008
การรับรู้ภาวะสุขภาพ							-
เพศชาย							
เพศหญิง							
ครอบครัวขยาย							
ครอบครัวเดี่ยว							
ไม่ปรัษาคุณ							
ปรัษาคุณ							
บุคคลในครอบครัวไม่ใช้สารเสพติด							
บุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติด							
พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด							

จากตารางที่ 14 พบว่าตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดของนักเรียนประถมศึกษาคือ อายุ การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย คะแนนการรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด เพศชาย เพศหญิง บุคคลในครอบครัวไม่ใช้สารเสพติด บุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติด โดยคะแนนการรับรู้ภาวะสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด ($r = .407$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย บุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติด มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด ($r = .169, r = .140$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบุคคลในครอบครัวไม่ใช้สารเสพติด อายุ เพศชาย มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด ($r = -.140, r = -.252, r = -.291$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดเลยคือ มีกลุ่มเพื่อนที่ใช้สารเสพติด มีกลุ่มเพื่อนที่ไม่ใช้สารเสพติด รายได้ของครอบครัวระดับสูง รายได้ของครอบครัวระดับปานกลาง รายได้ของครอบครัวระดับต่ำ แบบแผนการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบแผนการเลี้ยงดูแบบเผด็จการ แบบแผนการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และทารุณกรรม ครอบครัวขยาย ครอบครัวเดี่ยว บุคคลในครอบครัวใช้สารเสพติด บุคคลในครอบครัวไม่ใช้สารเสพติด

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกสูงสุดคือ คะแนนการรับรู้ภาวะสุขภาพกับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ($r = .215$) รองลงมาคือ การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และทารุณกรรมมีความสัมพันธ์กับรายได้ระดับต่ำของผู้ปกครอง ($r = .209$) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันทางลบสูงสุดคือ รายได้ระดับปานกลาง กับรายได้ระดับสูง ($r = -.851$) รองลงมาคือ การศึกษาระดับมัธยม กับการศึกษาระดับประถมศึกษา ($r = -.810$)

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อนำปัจจัยส่วนบุคคลของเด็ก ได้แก่ อายุ เพศ ลักษณะครอบครัว ลักษณะกลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์กับครู ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ได้แก่ การศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ครอบครัว บุคคลในครอบครัว ใช้สารเสพติด แบบแผนการเลี้ยงดู และการรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด มาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดของนักเรียนประถมศึกษา ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 15 และ 16

ตัวพยากรณ์	R	R^2	F	P-value
การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด	.407	.165	36.085	.000
การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด	.484	.234	27.649	.000
เพศชาย				
การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด	.538	.289	24.425	.000
เพศชาย				
อายุ				

จากตารางที่ 15 แสดงว่า ในขั้นตอนที่ 1 ของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ตัวทำนายตัวแรกที่ได้รับการคัดเลือก คือ การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .165 แสดงว่า การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติดสามารถทำนายพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดได้ร้อยละ 16.5 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 จากนั้นในการวิเคราะห์ขั้นที่ 2 ตัวทำนายที่ได้รับการคัดเลือกเข้าไป คือ เพศชาย พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .234 ซึ่งสามารถทำนายพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 23.4 ที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ในการวิเคราะห์ขั้นที่ 3 ตัวทำนายที่ได้รับการคัดเลือกเข้าไป คือ อายุ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .289 ซึ่งสามารถทำนายพฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 28.9 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบนัยสำคัญของ B และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติด

ตัวพยากรณ์	B	S.E. B	Beta	t	Pvalue
การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด	.483	.080	.407	6.007	.000
การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด เพศชาย	-4.273	1.1062	-.263	-4.025	.000
การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด เพศชาย อายุ	-2.066	.552	-.236	-3.742	.000
ค่าคงที่	81.295				
	R = .538		F = 24.425		
	R ² = .289				

จากตารางที่ 16 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุดคือ การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด (Beta = .407) รองลงมาคือเพศชาย (Beta = .263) รองลงมาคือ อายุ (Beta = .236) แสดงว่า การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติดมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดของนักเรียนประถมศึกษา ตัวพยากรณ์พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดของนักเรียนประถมศึกษา รองลงมาคือ เพศชาย และตัวพยากรณ์ตัวสุดท้ายคือ อายุ โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดของนักเรียนประถมศึกษาได้ดังนี้

สมการรูปคะแนนดิบ

พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดของนักเรียนประถมศึกษา

$$= 81.295 + .483 (\text{การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด}) \\ - 4.273 (\text{เพศชาย}) - 2.066 (\text{อายุ})$$

สมการรูปคะแนนมาตรฐาน

พฤติกรรมปฏิเสธการใช้สารเสพติดของนักเรียนประถมศึกษา

$$= .407 (\text{การรับรู้ภาวะสุขภาพจากการใช้สารเสพติด}) \\ - .263 (\text{เพศชาย}) - .236 (\text{อายุ})$$